

til at kræve en saa stor Afgift, samtidig med at man begunstiger andre Egne, der have private Baner. Jeg skal som Eksempel nævne den lolland-falsterske Bane og den østsjællandske Bane. Der har Staten maattet betale Underskuddet i en lang Række af Aar. I de sidste 10 Aar har Statskassen saaledes til den private lolland-falsterske Bane betalt over 2 Mill. Kr. for at dække dens Underskud, og i det samme Tidsrum har Staten betalt ca. 1,200,000 Kr. eller gennemsnitlig 123,952 Kr. til Dækning af østsjællandske Jærnbanners Underskud (*Svend Høgsbro: Hør! Hør!*). Det forekommer mig, at naar Staten er saa kulant over for en enkelt Egn, selv om det er den Egn, der repræsenteres af den ærede Rigsdagsmand, der tiljubler mig sit Hør, bør man ogsaa være kulant over for andre Egne, og jeg vil paa den nordfynske Befolknings Vegne henstille til det ærede Finansudvalg og til den højtærede Indenrigsminister, om man ikke kan slaa en Streg over de Tilskad, de private Baner maa yde til Statskassen, og fritage dem i Fremtiden for denne Afgift saavel som for Udgifter til Statens Tilsyn med saadanne Baner. Jeg haaber, jeg skal faa stor Tilslutning ogsaa fra andre ærede Medlemmer i Salen. Der er jo ikke saa faa . . . . . (*Olsen: Som har Aktier*) . . . ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Aktier, hvis ikke, kan han maaske købe, og i hvert Fald er det afhængigt af saa mange Forhold, om Aktierne give Udbytte eller ej, det afhænger af Forhold, som vedkommende Egn slet ikke raader over, og jeg er vis paa, at selv det ærede Medlem, som afbryder mig, vil indrømme, at Rigsdagen og Regeringen slet ikke kunne forsvare at stille Landets Skatteydere, Landets Borgere saa forskellig over for Statskassen, som Tilfældet her er. Jeg appellerer til alle Rigsdagsmænd, der repræsenterer Egne, som have private Baner, om en saadan Afgift, som er nævnt her, er rimelig. Jeg haaber, at hvis det ærede Finansudvalg ikke tager Hensyn til, hvad jeg siger, at vi da kunne optræde i Fællesskab. Jeg haaber, vi kunne komme fra alle Landets Egne for at se, om vi ikke kunne opnaa Forandring i dette Forhold; thi det er kun et billigt Krav, her stilles, at Staten ikke paa den Maade bør beskattede enkelte Egne af Landet, samtidig med at den yder saa store Summer til andre Egne til samme Formaal. — For Resten vil jeg sige, at det forekommer mig, at det gaar noget langsomt i Indenrigsministeriet med at faa de private Baner, der ere vedtagne efter Loven af 1894, i Gang.

Jeg skal som Fynbo blot henlede Opmærksomheden paa Kerteminde Banen. Man kan snart ikke være bekendt at tale om den Tid, der er gaaet hen med Forhandlinger om denne Sag, og endnu er man ikke færdig. Jeg vil anmode den højtærede Minister, om man ikke snart kan blive færdig med den Bane; den har haft en besværlig Fødsel, og i sidste Øjeblik ser jeg, at en af Statens Teknikere vil have Ændringer ved Linien mellem Kerteminde og Dalby eller forlange Kystsikringsforanstaltninger, som jeg er vis paa, ikke et eneste Menneske, der er kendt med Forholdene, tror have noget som helst paa sig. Hele Indretningen med Ekspropriationskommissioner og Besigtigelseskommissioner eller rettere disses Sammensætning forekommer mig ogsaa at være i høj Grad forældet. Det er i hvert Fald en dyr Fornøjelse for alle, der skulle have Privatbaner, med alt, hvad der skal betales, og de, der have den Ære at være Medlem af en saadan Kommission, ere næsten helt unselige ved at modtage deres Honorarer; for aldrig tjener man Penge saa let, som man tjener som Medlem af en saadan Kommission; men samtidig med, at Maskineriet er dyrt, er det langsomt, og Statens delegerede forvalde tit og ofte vel mange Vanskeligheder og Besværligheder, og det er ikke hyggeligt for paagældende Egn at se baade Amdsraadets og Sogneraadets delegerede stadig væk blive overstemte af Statens delegerede. Noget Hensyn kan man uden Skade tage til de private Interesser, og i alt Fald mener jeg, at den højtærede Indenrigsminister ikke burde give Koncession paa private Baner, før han var klar over, at det var rigtigt at give en saadan Koncession. Man maa huske paa, at Begæring om Koncession er bilagt med en projekteret Linie, samt Overslag og Tegning fra Kommunerne, hvor Banen skal gaa, saa det er af Interesse at der ikke sker en for stor Forrykning af den en Gang afstukne Linie, for det volder Besværlighed for Koncessionshavere at faa de nødvendige Penge samlede. Alle de Møder, der have været afholdte i Kerteminde Egnen, og saadan som man der har tumlet med Kommunerne, forekommer mig at trodse al Beskrivelse, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, om man ikke kan blive fri for den Slags i Fremtiden, om Ministeren ikke, før han giver Koncessionen, vil undersøge, hvad Koncessionen gaar ud paa, saa tilstrækkeligt, at der efter Koncessionens Givelse kun bliver mindre Afgivelser fra den Linie, hvorpaa der er